

Tolkningsfråga

Om en avtalsklausul innebär att ett belopp för vilket en näringsidkare är betalningsskyldig enligt lag övervältras på konsumenten, ska den obalans som det hänvisas till i artikel 3.1 i direktiv 93/13⁽¹⁾ tolkas så, att obalansen uppkommer redan genom att en betalningsskyldighet som enligt lag åligger näringsidkaren övervältras på konsumenten, eller medför direktivets rekvisit, att obalansen ska vara betydande, att det belopp som konsumenten tvingas betala dessutom ska vara betydande i jämförelse med transaktionens totala belopp?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade Kungariket) den 16 maj 2012 — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd och Specsavers Optical Superstores Ltd mot Asda Stores Ltd

(Mål C-252/12)

(2012/C 227/18)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd och Specsavers Optical Superstores Ltd

Motpart: Asda Stores Ltd

Tolkningsfrågor

1. När en näringsidkare innehar separata varumärkesregistreringar för

i) ett figurmärke och

ii) ett ordmärke,

och använder båda varumärken tillsammans kan denna användning motsvara användning av figurmärket i den mening som avses i artiklarna 15 och 51 i förordning 207/2009⁽¹⁾? Om denna fråga besvaras jakande hur ska frågan avseende användningen av figurmärket bedömas?

2. Gör det någon skillnad om:

i) ordmärket ligger ovanpå figurmärket?

ii) näringsidkaren har registrerat ett kombinerat varumärke bestående både av figurelementet och ordelementet som ett gemenskapsvarumärke?

3. Är svaret på fråga A eller B beroende på om figurelementet och ordelementet av genomsnittskonsumenten uppfattas som (i) separata kännetecken eller (ii) som att de har distinkt särskiljningsförmåga i förhållande till varandra? Om så är fallet, på vilket sätt?

4. När ett gemenskapsvarumärke inte har registrerats med avseende på en viss färg men innehavaren i omfattande utsträckning har använt det i en viss färg eller kombination av färger på så sätt att varumärket av en väsentlig del av den berörda allmänheten (i en del men inte i hela gemenskapen) associeras med denna färg eller kombination av färger, ska den färg eller de färger som innehavaren använder tillsammans med sitt varumärke beaktas vid helhetsbedömningen av (i) risken för förväxling enligt artikel 9.1 b eller (ii) otillbörlig fördel enligt artikel 9.1 c i förordning 207/2009? Om så är fallet, på vilket sätt?

5. Ifall ovanstående fråga besvaras jakande, ska den omständigheten att svaranden själv för en väsentlig del av den berörda allmänheten associeras med den ifrågakvarande färgen eller kombination av färger som används i det omtvistade varumärket beaktas i denna helhetsbedömning?

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Överklagande ingett den 29 maj 2012 av Volkswagen AG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 21 mars 2012 i mål T-63/09, Volkswagen AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-260/12)

(2012/C 227/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Volkswagen AG (ombud: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 21 mars 2012 i mål T-63/09

Grunder och huvudargument

Överklagandet är riktat mot den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 21 mars 2012 i mål T-63/09, genom vilken tribunalen ogillade Volkswagen AG:s talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd meddelade den 9 december 2008 (ärende R 749/2007-2), i ett invändningsförfarande mellan Volkswagen AG och Suzuki Motor Corporation.

Klaganden åberopar följande grunder till stöd för sitt överklagande:

- rättegångsfel till följd av ett åsidosättande av den kontradiktoriska principen och missuppfattning av de faktiska omständigheterna,
- åsidosättande av unionsrätten till följd av en oriktig tillämpning av artikel 8.1 b och 8.2 i förordningen om gemenskapsvarumärken.⁽¹⁾

Tribunalen har åsidosatt klagandens rätt att yttra sig och har missuppfattat de faktiska omständigheterna, i det att den har bortsett från klagandens redogörelse för dessa omständigheter. Till skillnad från vad tribunalen har angett har klaganden gett en utförlig redogörelse för den beskrivande betydelsen av beteckningen SWIFT i det engelska språket. Lika lite har tribunalen beaktat klagandens redogörelse i ansökan för skillnaderna i hur allmänheten uppfattar beteckningen "GTI" i olika delstater.

Tribunalen har vidare oriktigt underkänt klagandens argument att de tre bokstavskännetecken med begynnelsebokstaven "I" som nämnts som exempel på en beskrivande innebörd har registrerats som varumärken med särskiljningsförmåga. Tribunalen har dessutom åsidosatt principerna om ett rättvist förfarande i det att den tillmätte en varumärkesregistrering avgörande bevisvärde. Klagandens rätt att yttra sig har åsidosatts, eftersom tribunalen bortsåg från den omständigheten att beteckningen "GTI" förekommer ensam.

Slutligen har tribunalen missuppfattat de faktiska omständigheterna, i det att den oriktigt har anfört mot klaganden att denna inte i tillräcklig omfattning har åberopat varumärket "GTI". Tribunalen har också underlåtit att beakta klagandens argument rörande bevisvärdet av den bevisning på vilken harmoniseringsbyrån grundade sina slutsatser i fråga om hur varumärket uppfattades i Sverige.

Tribunalen har inte tillämpat artikel 8.1 och 8.2 i förordningen om gemenskapsvarumärken på ett korrekt sätt och har därigenom åsidosatt unionsrätten. En ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke ska avslås om det i en enda medlemsstat finns en äldre varumärkesrätt avseende ett liknande varumärke som är förväxlingsbart. Tribunalen har emellertid undersökt unionen "i dess helhet" och har därmed beaktat aspekter i länder där någon sådan varumärkesrätt inte existerar. Detta strider mot domstolens praxis i domen i målet *Matratzen Concord*.⁽²⁾

Tribunalen har åsidosatt unionsrätten, eftersom den har ansett att beteckningen "GTI" är en beskrivande uppgift av tekniskt slag, trots att denna beteckning i har registrerats som varumärke

i flera medlemsstater. Det är bara de centrala behöriga myndigheterna som får besluta om den eventuellt beskrivande innebörden av ett varumärke i respektive territorium. Det är endast vid en ansökan om ogiltighetsförklaring som ett unionsorgan, vid bedömningen av förväxlingsrisken, kan ta ställning till huruvida ett nationellt varumärke saknar verkan.

Tribunalen har vidare på ett oriktigt sätt fastställt nya kriterier för att inom ramen för den omtvistade registreringsansökan pröva huruvida en varumärkesbeständsdel är kännetecknande. Dessutom har tribunalen åsidosatt unionsrätten genom att uttrycka den uppfattningen att varumärket i sig inte räcker för att upplysa konsumenten om varans kommersiella ursprung utan att konsumenten kommer att anstränga sig för att söka ytterligare upplysningar utöver det sökta varumärket och särskilt upplysningar om den aktuella varans tillverkare. Slutligen har tribunalen bortsett från villkoren för förväxlingsrisk i det perspektiv som gäller varumärkesserier. Tribunalen godtog nämligen inte att varumärket "SWIFT GTI" infördes i klagandens varumärkesserie "Golf GTI" och "Lupo GTI".

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Beslut av den 28 april 2004 i mål C-3/03 P, *Matratzen Concord* (REG 2004, s. I-3657).

Överklagande ingett den 29 maj 2012 av Annunziata Del Prete av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 27 mars 2012 i mål T-420/10, Giorgio Armani mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-261/12 P)

(2012/C 227/20)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Annunziata Del Prete (ombud: R. Bocchini, avvocato)

Övrig part i målet: Giorgio Armani SpA, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 27 mars 2012 i sin helhet och följaktligen fastställa det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 8 juli 2010 och som delgavs den 19 juli 2010, då detta beslut till fullo innebär att bestämmelserna i rådets förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärke⁽¹⁾, särskilt artikel 8.1 b som är den enda artikel som åberopades i invändningsförfarande B 1309485, iakttogs och tillämpades,